

[P. K. Thomsen.]

rent tekniske, indskrænker sig til to. Den første gælder rådighedsbeløbet, der i § 2 foreslås forhøjet fra 300 000 kr. til 500 000 kr. årligt. Dette beløb skal og må anvendes til de private opdragelseshjems bygningsmæssige forbedringer, hedder det, og disse penge vil, selvom beløbet forhøjes til 500 000, kunne finde en udmærket anvendelse. De falder, som man siger, på et meget tørt sted, for at nævne en enkelt ting vil de kunne anvendes til fremskaffelse af bolig for gifte medhjælpere ved de større hjem.

I samme paragraf er der sat en grænse på 25 000 kr. for, hvad en sådan forandring ved et hjem må beløbe sig til, hvis den skal kunne falde direkte ind under lovens bestemmelser. Jeg synes, at vi ved denne lejlighed i takt med forhøjelsen af selve summen også kunne have forhøjet grænsen, men det kan der måske tales om i det udvalg, jeg agter at foreslå nedsat ved forhandlingernes slutning.

Den anden reelle ændring er det nye stykke, der foreslås indsat i § 3. Bestemmelsen går ud på, at de beløb, som er nødvendige til gennemførelse af den ændrede pensionsordning for ledere og medarbejdere ved børneforsorgens institutioner, tilvejebringes ved de årlige bevillingslove. Denne og de øvrige ændringer, ligesom også selve forlængelsen, kan vi anbefale på det bedste.

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne tilslige lovforslaget en velvillig behandling.

Nikoline Winther: Det er en selvfølge, at der i et land som Danmark skal sørges godt for de børn, der af en eller anden årsag må anbringes på et opdragelseshjem. Selvom vi regner med, at den åndelige side af sagen er den vigtigste, er vi ikke blinde for, at den ydre ramme også må være i orden, så at børnene og de mennesker, som har deres gerning dér, kan finde sig vel; for børnene bliver det i de fleste tilfælde alligevel kun et surrogat for deres rette hjem.

Da de udvalg, der undersøger hele problemet om opdragelseshjemmene, forstanderhustrulønninger o. lign., ikke er blevet så tidligt færdige, at vi kan behandle hele spørgsmålet i dag, skal jeg nøjes med på mit partis vegne at anbefale den forlængelse af loven, der er foreslået, med forhøjelsen af rådighedsbeløbet til forbedringer, ombygninger og reparationer, samt de forskellige redaktionelle ændringer.

Malchau: Da det nedsatte særlige udvalg endnu ikke har tilendebragt sit arbejde, og da vi på dette punkt som på andre må afven-

te, hvad skattekommissionens overvejelser fører til, kan mit parti tiltræde ønsket om udskydelse af forslaget til fastsættelse af statens tilskud til rigsdagssamlingen 1949—50.

Udover dette indeholder det foreliggende lovforslag i § 2 en bestemmelse om, at beløbet på 300 000 kr., der er stillet til rådighed til forbedring af opdragelseshjemmenes bygninger, forhøjes til 500 000 kr. I hvert af årene 1946—47 og 1947—48 er der hertil brugt ca. 300 000 kr., medens der for finansåret 1948—49 søges en tillægsbevilling, således at beløbet kommer op på ialt 425 000 kr. Da bygningsomkostningerne, som vi alle ved, er store i øjeblikket, og da kravene om støtte, fordi trangen er stor, sikkert ikke bliver mindre i det kommende år, er der vel ikke meget at sige til dette forslag om de 500 000 kr. Dog ville det måske være af betydning at få lidt nærmere at vide om, hvilke reparationer og andre byggearbejder der er planlagt, således at man derved kunne få et skøn over, hvor stort behovet i virkeligheden vil være for det kommende år.

Lovforslagets § 3 angående pensionsordningen for ledere og medarbejdere ved børneforsorgen kan vi tiltræde. I bemærkningerne til lovforslaget står der en passus om statens bidrag til denne pensionering. Dette bidrag er forhøjet fra 6 til 9 pct. af medlemmerne af Børneforsorgens Pensionskasses pensionsgivende lønninger, men så står der tillige, at udgifterne til ydelse af reguleringstillæg til pensionerne med virkning fra 1. april 1948 også — efter hvad jeg forstår i alle tilfælde — skal dækkes af statskassen. Det er denne sidste bemærkning om reguleringstillægget, jeg ikke rigtig forstår, og den vil jeg gerne bede den højtærede socialminister give nærmere oplysning om. Men ivoøvrigt kan jeg på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag.

Ingeborg Refslund Thomsen: Det har ikke været let for private børnehjem og opdragelseshjem at holde sig på højde med de mere velhavende statsinstitutioner. Nye smukke hjem bliver indrettet praktisk og tidssvarende, d. v. s. i høj grad arbejdsbesparende i den daglige drift, medens mange af de gamle hjem stammer fra en tid, hvor man mente, at det gjaldt bare om at få begyndt, at det var sundt at begynde småt, børn og unge skal jo ikke forvænsnes, men senere blev det alligevel for vanskeligt og kostbart at gennemføre de nødvendige forbedringer; den daglige drift slugte efterhånden alt, hvad der kunne skræbes sammen, og selv om der var en kreds, der sluttede